

التَّجَاسَةُ مِنَ الْقَلْبِ

¹ وَاجْتَمَعَ إِلَيْهِ الْفَرِيسِيُّونَ وَقَوْمٌ مِنَ الْكَهَنَةِ قَادِمِينَ مِنْ أُورُشَلِيمَ. ² وَلَمَّا رَأَوْا بَعْضًا مِنْ تَلَامِيذِهِ يَأْكُلُونَ خُبْزًا بِأَيْدٍ دَنَسَةٍ، أَيْ غَيْرَ مَغْسُولَةٍ، لَامُوا. ³ لِأَنَّ الْفَرِيسِيِّينَ وَكُلَّ الْيَهُودِ إِنْ لَمْ يَغْسِلُوا أَيْدِيَهُمْ بِاعْتِنَاءٍ لَا يَأْكُلُونَ، مُتَمَسِّكِينَ بِتَقْلِيدِ الشُّيُوخِ، ⁴ وَمِنْ السُّوقِ إِنْ لَمْ يَغْتَسِلُوا لَا يَأْكُلُونَ، وَأَشْيَاءُ أُخْرَى كَثِيرَةً تَسْلُمُوهَا لِلتَّمَسُّكِ بِهَا، مِنْ غَسْلِ كُؤُوسٍ وَأَبَارِيقَ وَأَنِيَّةٍ نَحَاسٍ وَأَسْبِرَةٍ. ⁵ ثُمَّ سَأَلَهُ الْفَرِيسِيُّونَ وَالْكَتَبَةُ: لِمَذَا لَا يَسْلُكُ تَلَامِيذُكَ حَسَبَ تَقْلِيدِ الشُّيُوخِ بَلْ يَأْكُلُونَ خُبْزًا بِأَيْدٍ غَيْرِ مَغْسُولَةٍ؟ فَجَابَ وَقَالَ لَهُمْ: حَسَنًا تَبْنَأُ إِسْعِيَاءَ عَنْكُمْ، أَنْتُمْ الْمُرَائِينَ، كَمَا هُوَ مَكْتُوبٌ: "هَذَا الشَّعْبُ يُكْرِمُنِي بِشَفَتَيْهِ وَأَمَّا قَلْبُهُ فَمُتَعِدٌّ عَنِّي بَعِيدًا." ⁷ وَبَاطِلًا يُعْبَذُونَنِي وَهُمْ يُعَلِّمُونَ تَعَالِيمَ هِيَ وَصَايَا النَّاسِ. ⁸ لَأَنْتُمْ تَرَكْتُمْ وَصِيَّةَ اللَّهِ وَتَمَسَّكُوبْنَ بِتَقْلِيدِ النَّاسِ، غَسَلَ الْأَبَارِيقَ وَالْكُؤُوسَ وَأُمُورًا أُخَرَ كَثِيرَةً مِثْلَ هَذِهِ تَفْعَلُونَ. ⁹ ثُمَّ قَالَ لَهُمْ: حَسَنًا رَقَصْتُمْ وَصِيَّةَ اللَّهِ لَتَحْفَظُوا تَقْلِيدَكُمْ. ¹⁰ لِأَنَّ مُوسَى قَالَ: "أَكْرَمُ أَبَاكَ وَأُمِّكَ، وَمَنْ يَسْتَمِ أَبَا أَوْ أُمَّاً فَلَيْهَتْ مَوْتًا". ¹¹ وَأَمَّا أَنْتُمْ فَتَقُولُونَ: إِنْ قَالَ إِنْسَانٌ لِأَبِيهِ أَوْ أُمِّهِ: قُرْبَانٌ، أَيْ هَدِيَّةٌ، هُوَ الَّذِي تَتَفَعَّلُ بِهِ مِنِّي، ¹² فَلَا تَدْعُوهُ فِي مَا بَعْدَ فَعَلِ سَبِيئًا لِأَبِيهِ أَوْ أُمِّهِ، مُنْطَلِقِينَ كَلَامَ اللَّهِ بِتَقْلِيدِكُمْ الَّذِي سَلَّمْتُمُوهُ. وَأُمُورًا كَثِيرَةً مِثْلَ هَذِهِ تَفْعَلُونَ.

¹⁴ ثُمَّ دَعَا كُلَّ الْجَمْعِ وَقَالَ لَهُمْ: اسْمَعُوا مِنِّي كُلُّكُمْ وَافْهَمُوا. ¹⁵ لَيْسَ شَيْءٌ مِنْ خَارِجِ الْإِنْسَانِ إِذَا دَخَلَ فِيهِ يَقْدِرُ أَنْ يُنَجِّسَهُ، لَكِنَّ الْأَشْيَاءَ الَّتِي تَخْرُجُ مِنْهُ هِيَ الَّتِي تُنَجِّسُ الْإِنْسَانَ. ¹⁶ إِنْ كَانَ أَحَدٌ أَدْنَانَ لِلَسَّمِ فَلَيْسَ سَمْعًا. وَلَمَّا دَخَلَ مِنْ عِنْدِ الْجَمْعِ إِلَى الْبَيْتِ، سَأَلَهُ تَلَامِيذُهُ عَنِ الْمَثَلِ. ¹⁸ فَقَالَ لَهُمْ: أَفَأَنْتُمْ أَيْضًا هَكَذَا غَيْرَ فَاهِمِينَ؟ أَمَّا تَفْهَمُونَ أَنَّ كُلَّ مَا يَدْخُلُ الْإِنْسَانَ مِنْ خَارِجٍ لَا يَقْدِرُ أَنْ يُنَجِّسَهُ؟ ¹⁹ لِأَنَّهُ لَا يَدْخُلُ إِلَى قَلْبِهِ بَلْ إِلَى الْجَوْفِ ثُمَّ يَخْرُجُ إِلَى الْخَلَاءِ وَذَلِكَ يُطَهِّرُ كُلَّ الْأَطْعِمَةِ. ²⁰ ثُمَّ قَالَ: إِنَّ الَّذِي يَخْرُجُ مِنَ الْإِنْسَانِ ذَلِكَ يُنَجِّسُ الْإِنْسَانَ. ²¹ لِأَنَّهُ مِنَ الدَّاخِلِ، مِنْ قُلُوبِ النَّاسِ، تَخْرُجُ الْأَفْكَارُ الشَّرِّيرَةُ: زَنَى، فَسَقٌ، قَتْلٌ، ²² سِرْقَةٌ، طَمَعٌ، خُبْنٌ، مَكْرٌ، غَهَارَةٌ، عَيْنٌ شَرِّيرَةٌ، تَجْدِيفٌ، كَيْرَاءٌ، جَهْلٌ. ²³ جَمِيعُ هَذِهِ الشُّرُورِ تَخْرُجُ مِنَ الدَّاخِلِ وَتُنَجِّسُ الْإِنْسَانَ.

چیزهایی که انسان را ناپاک می‌کند

¹ و فریسیان و بعضی کاتبان از اورشلیم آمده، نزد او جمع شدند. ² چون بعضی از شاگردان او را دیدند که با دستهای ناپاک یعنی ناشسته نان می‌خورند، ملامت نمودند، زیرا که فریسیان و همه یهود تمسک به تقلید مشایخ نموده، تا دستها را بدقت نشویند غذا نمی‌خورند، و چون از بازارها آیند تا نشویند چیزی نمی‌خورند و بسیار رسوم دیگر هست که نگاه می‌دارند چون شستن پیاله‌ها و آفتابه‌ها و ظروف مس و کرسیها. ⁵ پس فریسیان و کاتبان از او پرسیدند: چون است که شاگردان تو به تقلید مشایخ سلوک نمی‌نمایند بلکه به دستهای ناپاک نان می‌خورند؟ در جواب ایشان گفت: نیکو اخبار نمود اشعیا درباره شما ای رباکاران، چنانکه مکتوب است: "این قوم به لبهای خود مرا حرمت می‌دارند لیکن دلشان از من دور است. ⁷ پس مرا عبث عبادت می‌نمایند زیرا که رسوم انسانی را به جای فرایض تعلیم می‌دهند." ⁸ زیرا حکم خدا را ترک کرده، تقلید انسان را نگاه می‌دارند، چون شستن آفتابه‌ها و پیاله‌ها و چنین رسوم دیگر بسیار به عمل می‌آورد. ⁹ پس بدیشان گفت که: حکم خدا را نیکو باطل ساخته‌اید تا تقلید خود را محکم بدارید. ¹⁰ از اینجهت که موسی گفت: پدر و مادر خود را حرمت دار و هر که پدر یا مادر را دشنام دهد، البته هلاک گردد. ¹¹ لیکن شما می‌گویید که: هرگاه شخصی به پدر یا مادر خود گوید، آنچه از من نفع یابی قربان یعنی هدیه برای خداست ¹² و بعد از این او را اجازت نمی‌دهید که پدر یا مادر خود را هیچ خدمت کند. ¹³ پس کلام خدا را به تقلیدی که خود جاری ساخته‌اید، باطل می‌سازید و کارهای مثل این بسیار بجا می‌آورد. ¹⁴ پس آن جماعت را پیش خوانده، بدیشان گفت: همه شما به من گوش دهید و فهم کنید. ¹⁵ هیچ چیز نیست که از بیرون آدم داخل او گشته، بتواند او را نجس سازد بلکه آنچه از درونش صادر شود آن است که آدم را ناپاک می‌سازد. ¹⁶ هر که گوش شنوا دارد بشنود. ¹⁷ و چون از نزد جماعت به خانه در آمد، شاگردانش معنی مثل را از او پرسیدند. ¹⁸ بدیشان گفت: مگر شما نیز همچنین بی‌فهم هستید و نمی‌دانید که آنچه از بیرون داخل آدم می‌شود، نمی‌تواند او را ناپاک سازد، ¹⁹ زیرا

یسوع یسفی بنت الإمراة الفینیقیة

²⁴ ثُمَّ قَامَ مِنْ هُنَاكَ وَمَضَى إِلَى ثُحُومِ صُورَ وَصَيْدَاءَ،
وَدَخَلَ بَيْتًا وَهُوَ يُرِيدُ أَنْ لَا يَعْلَمَ أَحَدٌ، فَلَمْ يَقْدِرْ أَنْ
يَخْتَفِيَ. ²⁵ لِأَنَّ امْرَأَةً كَانَتْ يَابَتْهَا رُوحٌ نَجِسٌ سَمِعَتْ بِهِ
قَائِتٌ وَحَزَّتْ عِنْدَ قَدَمَيْهِ. ²⁶ وَكَانَتْ الْإِمْرَأَةُ أُمُمِيَّةً وَفِي
جَنَسِهَا فِينِيقِيَّةً سُورِيَّةً، فَسَأَلَتْهُ أَنْ يُخْرِجَ الشَّيْطَانَ مِنْ
ابْنَتِهَا. ²⁷ وَأَمَّا يَسُوعُ فَقَالَ لَهَا: دَعِي ابْنَتِ الْبَنِينَ أَوَّلًا يَسْبُحُونَ،
لَأَنَّهُ لَيْسَ حَسَنًا أَنْ يُؤَخَّرَ جُبْرُ الْبَنِينَ وَيُطْرَحَ
لِلْكِلَابِ. ²⁸ فَأَجَابَتْ وَقَالَتْ لَهُ: نَعَمْ، يَا سَيِّدُ، وَالْكِلَابُ أَيْضًا
تَحْتَ الْمَائِدَةِ تَأْكُلُ مِنْ فُتَاتِ الْبَنِينَ. ²⁹ فَقَالَ لَهَا: لِأَجْلِ
هَذِهِ الْكَلِمَةِ أَذْهَبِي، قَدْ خَرَجَ الشَّيْطَانُ مِنْ
ابْنَتِكَ. ³⁰ فَذَهَبَتْ إِلَى بَيْتِهَا وَوَجَدَتْ الشَّيْطَانَ قَدْ خَرَجَ
وَالِابْنَةُ مَطْرُوحَةً عَلَى الْفَرَاشِ.

یسوع یسفی أصم أخرس

³¹ ثُمَّ خَرَجَ أَيْضًا مِنْ ثُحُومِ صُورَ وَصَيْدَاءَ وَجَاءَ إِلَى بَحْرِ
الْجَلِيلِ فِي وَسْطِ خُذُودِ الْمُدُنِ الْعَشْرِ. ³² وَجَاءُوا إِلَيْهِ
يَأْصَمُّ أَعْقَدَ وَطَلَبُوا إِلَيْهِ أَنْ يَضَعَ يَدَهُ عَلَيْهِ. ³³ فَأَخَذَهُ مِنْ
بَيْنِ الْجَمْعِ عَلَى تَاجِيَةٍ وَوَضَعَ أَصَابِعَهُ فِي أُذُنَيْهِ وَتَغَلَّ
وَلَمَسَ لِسَانَهُ. ³⁴ وَرَفَعَ صَوْتَهُ نَحْوَ السَّمَاءِ وَأَنْ قَالَ لَهُ:
إِفْتًا، أَيِ انْفَتَحْ. ³⁵ وَلِلْوَقْتِ انْفَتَحَتْ أُذُنَاهُ وَانْحَلَّ رِبَاطُ
لِسَانِهِ وَتَكَلَّمَ مُسْتَقِيمًا. ³⁶ فَأَوْصَاهُمْ أَنْ لَا يَقُولُوا لِأَحَدٍ،
وَلَكِنْ عَلَى قَدْرِ مَا أَوْصَاهُمْ كَانُوا يُتَادُونَ أَكْثَرَ
كَثِيرًا. ³⁷ وَبُهِتُوا إِلَى الْعَايَةِ قَائِلِينَ: إِنَّهُ عَمِلَ كُلَّ شَيْءٍ
حَسَنًا، جَعَلَ الصَّمَّ يَسْمَعُونَ وَالْأُخْرَسَ يَتَكَلَّمُونَ.

که داخل دلش نمی‌شود بلکه به شکم می‌رود و خارج
می‌شود به مزبله‌ای که این همه خوراک را پاک
می‌کند. ²⁰ و گفت: آنچه از آدم بیرون آید، آن است که
انسان را ناپاک می‌سازد، ²¹ زیرا که از درون دل انسان
صادر می‌شود، خیالات بد و زنا و فسق و قتل و
دزدی ²² و طمع و خبث و مکر و شهوت‌پرستی و چشم
بد و کفر و غرور و جهالت. ²³ تمامی این چیزهای بد از
درون صادر می‌گردد و آدم را ناپاک می‌گرداند.

شفای دختر از اهل فینیقیة توسط عیسی

²⁴ پس از آنجا برخاسته به حوالی صور و صیدون رفته،
به خانه درآمد و خواست که هیچ‌کس مطلع نشود،
لیکن نتوانست مخفی بماند، ²⁵ از آنرو که زنی که
دخترک وی روح پلید داشت، چون خبر او را بشنید،
فوراً آمده بر پایهای او افتاد. ²⁶ و او زن یونانی از اهل
فینیقیة صوریة بود. پس از وی استدعا نمود که دیو را
از دخترش بیرون کند. ²⁷ عیسی وی را گفت: بگذار اوّل
فرزندان سیر شوند زیرا نان فرزندان را گرفتن و پیش
سگان انداختن نیکو نیست. ²⁸ آن زن در جواب وی
گفت: بلی، خداوندا، زیرا سگان نیز پس خرده‌های
فرزندان را از زیر سفره می‌خورند. ²⁹ وی را گفت:
بجهت این سخن برو که دیو از دخترت بیرون
شد. ³⁰ پس چون به خانه خود رفت، دیو را بیرون شده
و دختر را بر بستر خوابیده یافت.

شفای مرد کر و لال توسط عیسی

³¹ و باز از نواحی صور روانه شده، از راه صیدون در
میان حدود دیکاپولس به دریای جلیل آمد. ³² آنگاه کری
را که لکنت زبان داشت نزد وی آورده، التماس کردند
که دست بر او گذارد. ³³ پس او را از میان جماعت به
خلوت برده، انگشتان خود را در گوشهای او گذاشت و
آب دهان انداخته، زبانش را لمس نمود. ³⁴ و به سوی
آسمان نگرسته، آهی کشید و بدو گفت: اَفْتَحْ! یعنی
باز شو. ³⁵ در ساعت گوشهای او گشاده و عقده زبانش
حلّ شده، به درستی تکلم نمود. ³⁶ پس ایشان را قدغن
فرمود که هیچ‌کس را خبر ندهند؛ لیکن چندان که
بیشتر ایشان را قدغن نمود، زیادتراً او را شهرت
دادند. ³⁷ و بی‌نهایت متحیر گشته می‌گفتند: همه کارها را
نیکو کرده است؛ کران را شنوا و گنگان را گویا
می‌گرداند!